

המקומון - העדכון היומי לרשויות המקומיות

מהם השיקולים אותם רשאית ועדת המכרזים לשקול במסגרת עקרון "מקבילית הכוחות"?

עת"מ 20-09-4174 טופ סקיי ליון מערכות הנדסה בע"מ נ' עיריית נשר ואח'

בית המשפט

קבע, כי

במסגרת

עקרון

"מקבילית

הכוחות"

"רשאית

היתה ועדת

המכרזים

לשקול

שיקולים

כלליים

וכוללים, תוך

עריכת

העדפות ומתן

משקל שונה

לשני הרכיבים

שנכללו

במכרז,

שיקולים אלו

נעשו והוסברו

תוך מתן

הסברים

סבירים

לשיקולים

ששקלה ועדת

המכרזים, ואין

מקום להתערב

בהם".

לאחרונה דן בית המשפט לעניינים מנהליים בחיפה בעתירה שהוגשה בגין החלטת עיריית נשר להעדיף את ההצעה שאינה הזולה ביותר בשל העובדה כי הצעה זו זולה יותר ברכיב התחזוקה. עיריית נשר הסבירה זאת בכך שלא בטוח שתממש את מלוא רכישת המוצרים ואולם ידוע כי היא תממש את התחזוקה השוטפת. על כן, היות והפער בין שתי ההצעות היה זניח (כעשרת אלפים ₪) במכרז שעלותו הכוללת עמדה על מליון ומאתיים אלף ₪), בחרה ועדת המכרזים את ההצעה היקרה יותר.

באותו מקרה פרסמה עיריית נשר מ כרז לאספקה התקנה והפעלה של מערכת טלוויזיה במעגל סגור. העותרת הגישה את ההצעה הזולה ביותר ואולם ועדת המכרזים בחרה בהצעת החברה היקרה יותר, כאשר הפער ביניהן היה כעשרת אלפים ₪. ועדת המכרזים קיבלה החלטה זו בהסתמך על המלצת היועץ שליווה את המכרז מטעמה זאת בשל העובדה שקיים פער משמעותי בין שתי ההצעות ברכיב השירות, שהוא הרכיב המשמעותי במכרז. "לדעת היועץ, שהתקבלה על ידי ועדת המכרזים, בעוד שאין ודאות כי תבוצע התקנה כוללת של כל המצלמות האמורות במכרז, הרי שיש ודאות בדבר הצורך בשירות שוטף של תחזוקה, תמיכה, ואחריות למצלמות קיימות, ואלו שיותקנו. משכך, הפער בין ההצעות לטובת העותרת הוא זניח לדעת היועץ והוועדה, ומתבטל בהשוואה לפער לטובת חברת שמרד בהצעתה, ככל שהיא מתייחסת לרכיב השירות". על החלטה זו הגישה החברה שהציעה את ההצעה הזולה ביותר (להלן: "העותרת") את העתירה דנן.

העותרת טענה כי הנימוק שהוביל את עיריית נשר לבחור בהצעת חברת שמרד ולפיו קיים חשש שלא יותקנו כל המצלמות כאמור במכרז, ולכן יש לתת משקל שונה ונפרד להצעות בגין כל רכיב משני הרכיבים במכרז מהווה שינוי אסור ובדיעבד של תנאי המכרז. עוד יצויין, כי הן הצעת העותרת והן ההצעה הזוכה היו נמוכות באופן משמעותי מהאמדין.

בית המשפט דחה את העתירה בקובעו כי לא הוכח בפניו כי שיקולי ועדת המכרזים בבחירת ההצעה הזוכה שינו בדיעבד את תנאי המכרז.

בית המשפט סקר ראשית את הפסיקה הקיימת בנושאים הקשורים לעתירה דנן. בעיקר התייחס בית המשפט לכלל "מקבילית הכוחות" כדלהלן: "ככל שהפרש הכספי בין ההצעות קטן יותר, כך יקטן כוחה ומשקלה של ההצעה הזולה ביותר שהוצעה, ותנאי המחיר במכרז, בשל כך, אינו תנאי מכריע או מוחלט. בשל כך נוצר הכלל בדבר מקבילית הכוחות, ולפיו ככל שיגדל הפרש המחיר המוצע בין המתמודדים כך יגבר כוחה ומשקלה של ההצעה הזולה. כמו כן הוכרה בפסיקה זכותו של עורך המכרז להעדיף הצעה יקרה יותר, בוודאי כאשר הפער בין ההצעות זניח, בהתחשב בשיקולים ענייניים ולגיטימיים אחרים".

לגופו של עניין קבע ביהמ"ש כי העובדה שהעירייה ציינה במכרז כי יש להתייחס לכל אחד מהרכיבים בנפרד מלמדת ש"תנאי המכרז היו ברורים, ואיפשרו למועצה ולוועדת המכרזים שלא להעדיף דווקא את ההצעה הזולה ביותר, ואיפשרו לוועדת המכרזים לשקול שיקולים רחבים תוך שקלול ההצעות בנוגע לשני המרכיבים, והכל כדי להגיע לתוצאה מיטבית".

כמו כן קבע ביהמ"ש כי "ההפרש בין הצעת העותרת והצעת חברת שמרד לכל המכרז היה זניח, ובמקרה כזה ולאור עקרון מקבילית הכוחות שהוסבר לעיל, רשאית היתה ועדת המכרזים לשקול באופן סביר השיקולים ששקלה, ולהגיע למסקנה אליה הגיעה. בוודאי נכון הדבר לאחר שבוצע שימוע וניתנו הסברים סבירים, לטענות שהשמיעה העותרת".